

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Ἵ τοῦ χοροῦ προχθές τῇ ζάλῃ
Τί τρελή βραδειά!
Νοιώθω μέσα μου νὰ πάλῃ
Τὴν καρδιά.

Μοῦ ῥιχνες ἐρωτευμένη
Βλέμμα τρυφερό
Σὲ κρατοῦς ἀγκαλιασμένη
Σὰν παιδί μικρό.

Οὔτε λέξι δὲν μιλοῦσες
Κι' ἐβλεπες δειλὴ·
Τὸ ἔξερα πῶς μ' ἀγαποῦσες
Σὰν τρελή.

Οὔτε γὰρ δὲν σοῦ μιλοῦσα,
Μὰ καὶ τί νὰ πῶ . . .
Τὸ ἔξερες ξανθομαλλοῦσα
Πόσω σ' ἀγαπῶ.

ΣΤΑΓΟΝΕΣ

Ἡ ἀρχαίτης εἶνε ἡ νεότης τοῦ κόσμου.

Βάκων

Ἡ γυνὴ ἐπλάσθη διὰ τὰ ὑποφῆρη, ὁ ἀνὴρ διὰ τὰ ἔχη ὑποφῆρη.

Ὁκτάβιος Φεγιά.

Ἡ συμκομιδὴ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὴν σποράν· διὰ τ' ἀγαπᾶσαι πρέπει
τ' ἀγαπᾶς· διὰ τὰ εἶσαι εὐτυχὴς πρέπει τὰ ἐργάζεσαι διὰ τὴν εὐτυχίαν
τῶν ἄλλων.

Κάρολος Μίσμερ

Ὅλοι αἱ θρησκείαι ἔχουν ἓνα σκοπόν· τὰ κάμουν τὸν ἄνθρωπον τὰ
παραδεχθῆναι τὸ πεπρωμένον.

Γκαῖτε.

Δὲν δέχομαι τὴν κυριαρχίαν τῶν γυναικῶν, δέχομαι ὅμως τὴν ἐπίρ-
ροιαν αὐτῶν.

Ἰούλιος Σίμων.

Ἡ χαρὰ τῶν ἄλλων εἶνε μέγα μέρος τῆς ἰδικῆς μας χαρᾶς.

Ρενάν.

Αἱ ἀνθρώπιναι ἀλήθειαι, ὅπως οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ, τόσον μόνον μᾶς
φωτίζουν ὅσον μᾶς χρειάζεται διὰ τ' ἀκολουθήσωμεν τὴν πεπατημένην ὁδόν.

Γ. Μ. Βαλτούρ.

Οἱ ἄριστοι τῶν ἱατρῶν· ἐργασία καὶ ἐγκράτεια.

Μπονσεζίν.

Εἰς τὴν ἀρίστην διοίκησιν πολὺ συντελεῖ ἡ αὐστηρότης, περισσότερον
ἢ ἀγάπη, ἀλλὰ ὑπὲρ πάντα τ' ἄλλα συντελεστικώτατον εἶνε τὸ διακρίνειν
ὀξυδερκῶς τὸ δίκαιον καὶ ἀποδέμειν αὐτὸ ἀμερολήπτως.

Γκαῖτε

ΣΟΝΝΕΤΟ

Παιδί τρελλὸ μία φορά, ὅταν στερνὰ ἀπὸ κόπο
Σὲ ζηλεμένο ἀνέβηκα, ἀπόκρυμνο βουνό,
Πῶς ἤθελα γι' ἐνθύμησι 'ς τὸν πιὸ ὠραῖο τόπο
Τὸ ὄνομά μου νάφιναι ἐκεῖ παντοτεινό!

Καὶ τώρα ἀκόμη πειὸ παιδί, πῶς ἤθελα σὰν εἶδα
Τὰ ζηλεμένα κάλλη της, τὴ μάγο της θωριά,
Τὸ ὄνομά μου νάκρυθα—ὦ, τί γλυκειὰ ἐλπίδα
Βαθειὰ, βαθειὰ 'ς τὰ στήθη της, στὴν πειὸ κρυφὴ μεριά.

Μὰ ἦταν βουνὸ δίχως δεινὸν, βουνὸ δίχως χορτάρι,
Πέρα ὡς πέρα ἦτανε παντέρμη ξηρά,
Καὶ τ' ὄνομά μου ἐχάραξα σ' ἓνα ψυχρὸ λιθάρι...

Κι' εἶναι γυναῖκα ἄσπλαχνη, δίχως καρδιά, σκληρά,
Κι' ἀντὶ σὲ στήθη ὀλόθερμα—σ' ἓνα ψυχρὸ λιθάρι
Τὸ ὄνομά μου ἐχάραξα ἀκόμη μιὰ φορά.

Κ. Δ. ΨΑΡΟΣ

Ἐὰν θέλῃς τὰ μὴν ἀμαρτήσης, πρέπει τ' ἀπομακρυνθῆς ἀπὸ τὴν θύραν
τοῦ πειρασμοῦ.

Ρωστικὴ παροιμία.

«Μὴ γίνου ὀχληρὸς πρὸς τὸν πλησίον», εἶνε ἡ ἐνδεκάτη ἐντολὴ τὴν
ὁποῖαν ὁ Μωϋσῆς ἐλησμονήσας.

Τοὺς λιβελλογραφους γεννῶσιν οἱ ἀναγνώσται οἱ κακεντρεχεῖς.

Ἐὰν ἡ ἐπιμοχθος ἐργασία φονεῖ διὰ, ἡ ὀκνηρία φονεῖ ἐκατόν.

Πρὸ εὐγενῶν ἔχε ἀνοικτὰ τρία τιτὰ· Τὸ βαλάντιον, τὴν καρδίαν καὶ τὸ
πρόσωπον.

Αἱ μᾶλλον σεμνότεροι τῶν γυναικῶν εἶναι οἱ ἔχοντες τὰ κρύφοντες κατὰ
μυστικόν.

Γεωργία Σάνδη

Ἐὰν θέλῃς τὰ γέινῃ γνωστὴ ἢ ἀξία σου, ἀναγνώριζε καὶ σὺ τὴν ἀξίαν
τῶν ἄλλων.

Ἡ φίλεως γυνὴ εἶναι συνάλλαγμα εἰς κυκλοφορίαν, ὅπερ τόσῃ μεγα-
λειτέρᾳ ἀξίᾳ ἀποκτῇ, ὅσῃ περισσοτέρας φέρει ὑπογραφᾶς.

Π.

Ἡ καρδία μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ.

Καὶ ἡ εὐφροσύνη γηράσκει, ἡ ἀνοησία ὅμως οὐδέποτε.

Εὐθύφρων

Πολλοὶ τὴν προδοσίαν ἠγάπησαν, τὸν προδότην ὅμως οὐδεὶς.

Ν. II.